

LBRIS

We know
books

POÈMES CARDINAUX

PRÉFACE DE NORBERT PAGANELLI « LES POINTS CARDINAUX »	9
LIAM — LE NORD	15
UNE POIGNÉE DE TERRE — L'OUEST	107
LE LIVRE D'EAU — REGARDANT LA RIVIÈRE AVEC BORGES — LE SUD	175
GÉNÉIDE — L'EST	227
TYPOGRAMME DE L'ADN D'UN POÈME	238
POSTFACE DE JEAN-PIERRE DUBOST « SI NOUS ÉTIIONS ENCORE VIVANTS »	281
DENISA CRACIUN	292
REMERCIEMENTS	295

LIBRIS

We know
books

P O È M E S C A R D I N A U X

L E N O R D

L ' O U E S T

L E S U D

L ' E S T

LIBRIS

We know
books

**LIAM
LE NORD**

cuvinte murate
peste poemul în sânge
spălați-vă pe mâini
critici
înainte de masă

«fluctuații

starea noastră de agregare devine lent doar devenirea poate aduce prosperitate
trebuie să ne împlinim înainte de vreme fără resurse inepuizabile o societate trăiește
prin moartea indivizilor iată de unde egoismul»

LIBRIS

We know
books

des mots en saumure
sur le poème saignant
les critiques
allez vous laver les mains
avant de vous mettre à table

« des fluctuations

notre état d'agrégation devient lentement seul le devenir peut apporter la prospérité
nous devons nous réaliser avant l'heure sans ressources inépuisables une société vit
de la mort des individus voilà d'où vient l'égoïsme »

alb în alb pârâu de humă
curge peste cer
botul căprioarelor
mersul pe cer e altceva
trasul unui picior de plai

soare tăiat felii în Veneția spânzurată
salată moale în untdelemn
căința bate la ușă
se gudură seara pe lângă ea lupii
împădurind decorul învierii

albastrul crud al cerului crește pe scheletul copacilor
discipolii calcă iarba potecilor în
studiu existentul se pipăie se miroase se ascultă cu cât a mai rămas din vechile
simțuri Liam mai are două luni până la absolvire gâtuirea copacilor între razele
soarelui și Fagia

blanc sur blanc le ruisseau d'argile
coule au-dessus du ciel
le museau des biches
la marche sur le ciel c'est autre chose
traîner la plaine de plain-pied

soleil en morceaux dans Venise la pendue
salade molle dans l'huile
le repentir frappe à la porte
où le soir les loups frétilent
et reboisent le décor de la résurrection

le bleu cru du ciel pousse sur le squelette des arbres les disciples foulent l'herbe des
sentiers à la recherche de l'existant on sent on écoute avec ce qui reste des vieux sens
Liam n'en a plus que pour deux mois avant de finir ses études encombrement des
arbres entre les rayons du soleil et Fagia

vânt înălbit și ciumat
ochi de stea gângav pe patul suferinței
se-agață-n cearșafuri și-apoi de pe umăr
un chiot adânc fulgeră spintecă
îndurarea înfricată pe celălalt umăr
acoperă cu palmele-i lobul urechii

diminețile pasc nasc
închiderea zorilor între două
paranteze și-un punct de suspensie după
încă un punct de suspensie
cu efect de picătură

mâna singură scrie
în timp ce minte se-nlănțuie

«ce a fost înainte nu există
fără adâncime punctul e nimic ce nu e definit nu se concretizează
totul e doar de aici încolo
ce a fost înainte e cenzurat»

vent blanchi et pestiféré
l'œil d'une étoile bègue sur son lit de souffrance
s'accroche aux draps puis il entend par-dessus l'épaule
un cri lourd et profond éclair qui lacère
sur l'autre épaule la pitié craintive
il se couvre les oreilles de ses mains

les matins broutent et mettent bas
fermeture des aurores entre deux
parenthèses et après points de suspension
et encore points de suspension
comme une goutte après l'autre

la main écrit d'elle-même
pendant que s'enchaîne l'esprit

« ce qui fut avant n'existe plus
sans profondeur le point n'est rien et ce qui n'est pas défini ne se matérialise pas
le tout n'est que d'ici à là
ce qui avant ça a été est censuré »